

ARCHEOLOGISCH VOORONDERZOEK TER HOOGTE VAN DE KARTUIZERSSTRAAT TE OUD-HEVERLEE (PROV. VLAAMS-BRABANT)

NOTA

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 1600

Rapport opgemaakt door: Chantal De Jaeger en Jan Coenaerts

Derbystraat 55
9051 Gent

Juli 2021

Dossiernr.: 30273.R.01 (intern)

OE-nr.: 2021F226/2021F417

1 ASSESSMENT VAN HET ONDERZOCHE GEBIED

1.1 BESLUIT

Er werden drie sleuven aangelegd parallel met de Kartuizersstraat in de breedte van het onderzoeksgebied en dwars op de noordelijke afwatering om een optimaal ruimtelijk inzicht te bekomen. Er waren geen afwijkingen van het programma van maatregelen. Het onderzoeksgebied is ca. 3.150m² met een sleufbare oppervlakte van ca. 2.775m². De sleufoppervlakte bedraagt ca. 319m² wat neerkomt op 11,5% van de gecorrigeerde oppervlakte.

Er werden tijdens het onderzoek geen antropogene sporen aangetroffen. Enkel natuurlijke verstoring door uitloging en recente ploegsporen werden opgemerkt. De grijsblauwe waterstagnatiesporen kunnen gelinkt worden aan de diepe ploegvoren in de Ap-horizont (en B-horizont waar aanwezig) waardoor het oppervlaktewater tijdens de wintermaanden omwille van de aanwezige ijzerconcreties en ijzerzandsteenbanken bij de top van het moedermateriaal blijft hangen, wat bij de basis van de bouwvoor tot reductieprocessen leidt.

Er werd er tijdens het proefsleuvenonderzoek een Ap-horizont vastgesteld met een dikte tot ruim 0.5m. Onder Ap-horizont begint in profiel 2 van WP 1 en profiel 1 van WP 3 meteen de C-horizont. Bij profiel 1 van WP 1 en WP 2 werd nog een vrij compacte AB-horizont vastgesteld, gekenmerkt door reductieprocessen. De bouwvoor reikt diep en bij gevolg is de oorspronkelijke B-horizont, waar niet eerder weggeërodeerd, grotendeels opgemengd met de teelaarde. Een dunne BC-horizont is nog te onderscheiden in profiel 1 van WP1. Een duidelijke B-horizont werd bij gevolg tijdens het proefsleuvenonderzoek niet vastgesteld. Dit is in lijn met de bodemtypes (bodemtype Lbp en Lba), die gekenmerkt worden door een vrij zwakke profielontwikkeling met deels afgeknotte profielen, deels moeilijk te onderscheiden textuur/kleur B-horizonten.

Op basis van de bureaustudie werd het archeologisch potentieel ingeschat als gunstig, met kans op vondsten en/of sporen uit alle periodes. Gezien de ligging in het dalhoofd van de Vaalbeek werd het steentijdpotentieel ingeschat als vrij hoog in het noordelijk deel van het studiegebied waar een gunstige bodemopbouw werd vastgesteld tijdens het landschappelijk bodemonderzoek. Uit de CAI bleek voor het studiegebied voornamelijk potentieel voor de periode vanaf de middeleeuwen.

De vrij moeilijke natuurlijke drainage van de zandleembodems aangetoond door de vele reductiesporen en ten gevolge van de ijzerconcreties en ijzerzandsteenbanken bij de top van het lemig moedermateriaal, vooral in het noordelijk deel, maakte het studiegebied in het verleden maar weinig geschikt voor bewoning. Op historische kaarten vanaf het tweede deel van de 18de eeuw is dan ook een continu gebruik van het terrein als akker/weiland te zien. De afwezigheid van steentijdindicatoren en oudere sporen binnen het studiegebied kan bovendien ook verklaard worden door erosieprocessen ten gevolge van de ontbossing in de omgeving vanaf de volle/late middeleeuwen, wat tot een afgeknot profiel heeft geleid vooral in het zuidelijke en drogere deel van het studiegebied.

Op basis van de summiere resultaten van de proefsleuven kan er besloten worden dat er geen potentieel tot kenniswinst meer bestaat. Aangezien de onderzoeksvragen konden beantwoord worden is het doel van het onderzoek bereikt. Hierdoor zijn er geen verdere maatregelen vereist (=vrijgave).